er noget Skjel imellem den tilstødende Lodseiers Jord og Stranden, saa at Folk, som kjøre ned til Stranden for at hente disse Gjenstande, ofte kjøre op paa Lodseierens Jord og gjøre megen Skade. Efterhaanden som Agerbruget er gaaet mere og mere fremad, have Tingene stillet sig anderledes end tidligere, og navnlig har dette havt Indflydelse paa Veiene, idet disse nu for Tiden blive ganske anderledes grundforbedrede end tidligere. Veiene give ogsaa Anledning til Tvistigheder, idet disse mange Steder, omendskjøndt de ikke ere offentlige, blive opkjørte saaledes, at vedkommende Lodseier har store Udgifter dermed. Naar derfor det Forhold, som Lovforslaget angaaer, skulde ordnes, burde der ogsaa gives Bestemmelser for, hvem der skal vedligeholde saadanne Veie, som i og for sig ikke benyttes af Andre end af dem, som hente disse Materialier; det forekommer mig, at denne Byrde nærmest maatte komme til at paahvile dem, som have Nytten deraf, ligesom jeg ogsaa formener, at der, hvor en tilstødende Lodseiers Eiendom i Virkeligheden ender saaledes, som ogsaa er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen), maatte der være en Strækning imellem hans Marksskjel og Stranden, som kunde være til Afbenyttelse for dem, der ville hente disse tidtomtalte Materialier. Uagtet jeg som sagt maa være imod det foreliggende Lovforslag, er jeg dog kommet til den Erkjendelse, at det kunde være rigtigt, at lade det gaae over til anden Behandling og maaskee til et Udvalg; derved vil ikke kunne tabes Noget, men muligviis kunde der vindes Noget, idet Lovforslaget maaskee ad den Vei kunde blive forandret i de af mig berørte Retninger, og jeg vil derfor stemme derfor.

R. Jensen: Det synes, at Forhandlingen om dette Lovforslag har ledet dertil, at der ikke kan være Tale om at give det Virkekraft paa andre Strækninger end dem, der nærmest støde til Kjøbenhavn. De ærede Forslagsstillere have, saavidt jeg har forstaaet dem, begge erklæret, at det især var Strækningen fra Kjøbenhavn ad Helsingør til, som de havde tænkt paa at faae begunstiget ved nærværende Forslag. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har paa en saadan Maade imødegaaet, hvad der er anført til Forsvar for Forslaget, at jeg i Eet og Alt kan henholde mig til, hvad han har anført, og jeg skal derfor, da jeg er personlig bekjendt med endeel af denne Strækning, kun tillade mig at tilføie, at det Forslag, som den nævnte Rigsdagsmand gjorde, nemlig at man kunde give de vedkommende Lodseiere Ret til, jeg troer han sagde, 5 Alen fra deres Grund at nægte Andre at tage Steen, Leer og Sligt fra Stranden, ganske bestemt ikke vilde blive modtaget med synderlig Glæde af de Lodseiere, der boe paa denne Strækning, og i ethvert Fald neppe af den Lodseier, hvis Grund jeg har været paa for faa Aar siden, og som grændsede op til den ene af Forslagsstillernes (Scherfigs) daværende Eiendom. Jeg var nemlig nærværende der i Anledning af en Opmaaling og saae, at der udenfor denne Mands Grund strækker sig en Deel af Havet, saavidt jeg nu mindes, nogle hundrede Alen, men i ethvert Fald mange Snese Alen, som han havde tilegnet sig fuldkommen Eiendomsret over, og det var altsaa en Strækning, som fuldkommen vilde frafalde ham, hvis man vilde gjøre det naturlige og rigtige Forslag gjældende, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) fremsatte, nemlig at han kun faa Alen fra sin virkelige Eiendoms Grændse skulde have Ret over Forstranden. Jeg troer, at den Mand, som nu eier den Grund, der, som sagt, grændser op til den ene Forslagsstillers daværende Eiendom, vilde meget nødig modtage en saadan Bestemmelse. Hvorvidt Forslagsstilleren vil modtage den, kan jeg naturligviis ikke afgjøre, men jeg har Grund til at antage — jeg husker det forøvrigt ikke ganske nøie — at noget Lignende var Tilfældet med hans Grund, og hvis det er Tilfældet, saa vilde det naturligviis være ham et ligefremt Tab. Det hele Forhold, som denne Lov berører, er saa indviklet, og de Midler til at ordne det, der ere givne i Lovforslaget, saa overordentlig ufuldkomne, at jeg for mit Vedkommende maa antage, hvad allerede flere Talere have fremført, at det Rigtigste vilde være at stemme mod Lovforslagets Overgang til anden Behandling.